

ligiosis, & personis quibuslibet, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque decretis, etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium premisorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad premisorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Presentibus solum haberi mandata.

Dat. Romae die 22. Junii 1651. A. VII.

§.5. Volumus autem ut presentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae ipsis presentibus haberetur, si forent exhibita vel ostensa. Datum Romae apud S. Mariam Majoris, sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1651. Pont. nostri Anno VII.

CXLIX.

Ex Regest. in Sacros. Brevis

Reductio Congregationis Boni Jesu suppressae in Abbatiam Secularem sub Invocatione Boni Jesu.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium

EX incumbenti Nobis Apostolica sollicitudinis officio de statu Universalis Ecclesiae, ac fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis solliciti ad beneficiorum Ecclesiasticorum propagationem libenter intendimus, ac desuper ejusdem officii nostri partes quandoque, etiam per Beneficiorum Ecclesiasticorum erectionem, interponimus, ac disponimus, & ordinamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supprimuntur gratiam, & causas suppressae exposit.

§.1. Sane considerantes curam Agri Dominici, qui est Ecclesia Sancta, coelestis Nobis mandatam esse, ac in ea quamdam Congregationem, ut asseritur, Regularem nonnullorum Presbyterorum Civitatis Ravennaten., aliarumque trium parvarum Domorum sub invocatione Boni Jesu quatuordecim Sacerdotum, trium Clericorum, Laicorum vero novem in totum non excedentium, quae aliarum Religionum privilegiis, & exemptionibus uti,

seu participare posse profitebatur reperiri, & licet de sui fundatione, & erectione, hujus Sanctae Sedis Apostolica auctoritate legitime facta per scripturas, & relationes alias Nobis exhibitas minime docerent, nihilominus ex aliis Ordinibus, etiam Mendicantium Professorum ad se transeuntes recipere consuevisse, attendentesque ex hujusmodi plantis adeo angusto, & arido solo radicatis, neque majus incrementum, neque fructus uberores imposterum eadem in Ecclesia sperari posse, Nuper de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanae Curiae Praetorum, qui praemissa, jussu Nostro, discussissent, consilio, motu proprio, & ex certa scientia Congregationem Boni Jesu praedictam perpetuo suppressimus, & extinximus, ac Religiosos Congregationis suppressae hujusmodi, qui in eadem vota regularia emisissent, quoad viverent omnimoda Jurisdictioni, & obedientiae Ordinariorum locorum subjecimus, assignata eisdem congrua sustentatione ex redditibus earumdem Domorum ad ratam quadraginta scutorum annuorum monetae Romanae pro quolibet Clerico, cum obligatione tamen satisfaciendi oneribus Misarum, & Ecclesiis inserviendi, arbitrio eorumdem Ordinariorum; pro Laicis vero professis unicuique ipsorum ex praedictis redditibus quot annis scuta viginti ejusdem monetae, ut una cum propriis laboribus se se alere possint, assignavimus, ac Ecclesias, domos, suppellectilem, ac omnia mobilia, tam sacra, quam profana, Vineas, Praedia, & alias res possessiones, fructus, & Jura quaecumque ad dictam Congregationem suppressam quovis modo spectantes, & spectantia, ac in quovis loco existentes, & existentia, satisfactis oneribus, & deductis portionibus, ut praefertur assignatis, applicanda fore, & esse in alios pios usus, arbitrio nostro decrevimus, & declaravimus, ac alias in praemissis, & circa ea disposuimus, & ordinavimus, prout in literis Apostolicis desuper in forma Brevis emanatis, quarum veros, & integros tenores pro plene, & sufficienter expressis, perinde, ac si eadem litera hic de verbo ad verbum inserta essent, haberi volumus plenius, & latius continetur.

Praedictam Congregationem in Abbatiam reducit.

§.2. Cum autem attenta animi meditatione, de aliqua opportuna Ecclesiarum, & aliorum praemissorum ordinatione, atque dispositione cogitantes illa Beneficii, seu Beneficiorum Ecclesiasticorum Secularium erectioni applicanda duxerimus. Nos igitur ad Dei Omnipotentis, gloriosissimaeque Virginis Mariae honorem, & gloriam, motu proprio, non ad quorumcumque Instantiam, sed ex scientia hujusmodi, & de Apostolica potestatis plenitudine Domos Regulares, sive Ecclesias, quae erant praedictae Congregationis per Nos extinctae, & suppressae, videlicet Civitatis Ravennaten., Montis Calvarii, Foroliviensis, ac Roccae Sancti Cassiani, Bristonorien., ac

de Medigliano Faventin. respective Dieces. omni essentia, & statu Regularibus in ipsis perpetuo suppressis, & extinctis ad statum, & essentiam seculares, quatenus opus sit, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo reducimus, ac praedictam Ravennaten. in Abbatiam secularem sub invocatione Boni Jesu, alios vero Montis Calvarii, S. Cassiani, & de Medigliano in sine cura Ecclesias, seu Cappellas Abbatias respective nuncupandas pro uno Clerico, seu Presbytero seculari, dicta auctoritate, etiam perpetuo erigimus, & instituiamus, necnon sine cura Ecclesias, seu Cappellas Montis Calvarii, Roccae, Sancti Cassiani, ac de Medigliano praedictas Abbatiae praedictae Boni Jesu, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus, ac unum corpus cum illa efficere, & ab illa dependere volumus, & declaramus, ita ut qui Abbatiam Boni Jesu in Titulum, sive Commendam, aut alias obtinuerint sine cura Ecclesias, seu Cappellas praedictas inseparabiliter obtinere debeant, ac Abbatiae, necnon sine cura Ecclesiis, seu Cappellis, Abbatias nuncupandis praedictis, omnia, & singula nuper dictarum Domorum Regularium, sive Ecclesiarum Praedia tam urbana, quam rustica, casalia, molendina, si quae sint, domos, proprietates, terras, possessiones, census livellos, canones, & quaecumque alia bona tam immobilia, & stabilia quomodolibet nuncupata, & ubique existentia, quam mobilia, sacras, & profanas, suppellectiles, ornamenta, & paramenta Ecclesiastica, quae erant cuiuslibet ante suppressionem, & extinctionem dictae Congregationis respective eidem applicamus, & appropriamus: Ita ut licet Abbatiam, & illi unitas Ecclesias, seu Cappellas hujusmodi pro tempore obtinenti bonorum hujusmodi, corporalem, realem, & actualem possessionem, per se, vel alium, seu alios suo, & Abbatiae, necnon sine cura Ecclesiarum, seu Cappellarum praedictarum nominibus respective, propria auctoritate, apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, ac etiam Abbatiam, & illi unitas Ecclesias, seu Cappellas hujusmodi pro tempore obtinenti fructus, redditus, & proventus, Jura, obventiones, & emolumenta inde provenientia percipere, levare, arrendare, locare, dislocare, regere, administrare, & recuperare, ac satisfactis oneribus dictae Abbatiae, ac Ecclesiarum, seu Cappellarum Abbatiarum nuncupandarum, ac Clericis quadraginta, & Laicis praefatis viginti scutis monetae Romanae, ut praefertur annuatim solutis, quidquid residuum fuerit, in suos, & Abbatiae, ac sine cura Ecclesiarum, seu Cappellarum hujusmodi usus, & utilitatem convertere, Dioecesani loci, vel cujusvis alterius licentia minime requisita; ac insuper eidem Abbatiae, ac sine cura Ecclesiis, seu Cappellis praedictis, ac illas pro tempore obtinentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, pra-

eminentiis, prerogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, favoribus, & gratis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus similes Abbates, ac Rectores sine cura Ecclesiarum, seu Cappellarum hujusmodi, eorumque res, & bona de Jure, vel consuetudine, aut ex privilegio, vel alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum similiter, & pariformiter absque ulla prorsus differentia, in omnibus, & per omnia, ac si illa ipsis specialiter concessa fuissent, uti, frui, potiri, & gaudere valeant, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus, ac denique collationem, provisionem, & omnimodam aliam dispositionem dictae Abbatiae, ac sine cura Ecclesiarum, seu Cappellarum praefatarum, tam hac prima vice a primava illarum erectione, & institutione, quarum deinceps perpetuis futuris temporibus quocumque ipsas, & ex quacumque persona, etiam in mensibus, alias dispositioni Apostolicae non reservatis, neque affectis, vacare contigerit, Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus perpetuo afficimus, & reservamus.

Præfentes validas declarat.

§.3. Decernentes presentes, & desuper conficiendas literas nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut aliquo alio defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, etiam ex eo, quod causa, propter quas, praemissa emanarunt coram Ordinaris locorum, aut alias, vel alibi examinatae, verificatae, vel approbatae, ac Superiores, & alii Religiosi dictae suppressae Congregationis, ac ceteri quicumque in praemissis, & circa ea interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes desuper ad id vocati, & auditi non fuerint, nec praemissis consenserint, sive etiam ex eo, quod in praemissis, seu eorum aliquo solemnitate, & quavis alia servanda, & adimplenda servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultantia, etiam in corpore juris clausa, seu etiam enormis, enormissime, & totalis lesionis, & quovis alio praetextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, legitima, juridica, & privilegiata, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiae, vel justitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, aut impetratio quempiam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra illud posse, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum, etiam occasione unionis effectus non sortita, revocationibus, suspensionibus, limitatio-

nibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per quasque Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariae Apostolicae Regulas quodcumque etiam in crastinum assumptionis Successorum nostrorum ad Summi Apostolatus apicem, aut alias quomodocumque editas, & sub quibuscumque tenoribus, & formis emanatas, & emanandas, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque data per Abbatem praedictum, vel quoscumque alios interesse habentes eligen., de novo concessas, semperque validas, & efficaces fore, & esse, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, ac Abbatiam, & illi unitas Ecclesias, seu Cappellas hujusmodi pro tempore obtinenti suffragari debere; sicque, & non alias in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate, & potestate fungentes, & honore fulgentes, etiam causarum Curiae Camerae Apostolicae Generalem Auditorem, ac Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicae Nuncios, & quovis alios in quacumque causa, & instantia sub lata eis, & eorum, cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; necnon omnium, & singulorum, qui bona praedictae extinctae Congregationis, ejusque Ecclesiis, domibus jam Regularibus, ejusque Religiosis, & personis in quibusvis rebus tam immobilibus, & stabilibus, quam se moventibus, & mobilibus quomodolibet per viam Testamenti, Codicilli, Legatorum, ac etiam Donationis causa mortis, vel inter vivos, quomodolibet reliquerunt, sive donarunt, aut assignaverunt, vel quomodolibet dederunt, vel concesserunt, etiam forsitan sub conditione, quod Ecclesiae, & Domus dictae extinctae Congregationis in titulum perpetui simplicis Beneficii Ecclesiastici erigi non possent, aut alias Ecclesias, seu Domos dictae extinctae Congregationis fundaverunt, instituerunt, & reliquerunt, voluntates, & dispositiones quoad promissa omnia, & singula specialiter, & expresse commutavimus.

Eadem publicari mandata, & contra-dictores puniri.

§.4. Quocirca dilectis filiis Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori, ac nostro in Urbe, ejusque districtu, necnon Ven. Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennaten. Vicariis in spiritualibus generalibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque

ubi, & quando opus fuerit pro parte Abbatiam, & illi unitas Ecclesias, seu Cappellas hujusmodi pro tempore obtinentis fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficaci praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem praesentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, necnon pacifice frui, & gaudere, non permitentes ipsos desuper per quoscumque quomodolibet indebitum molestari, perturbari, vel inquietari; Contradictores quoscumque, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis processibus, illos sententias, censuras, & poenas hujusmodi incurrisse, praescripta forma Concilii Tridentini declarando, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis quibuscumque derogat.

§.5. Non obstantibus voluntatibus, dispositionibus, ac aliis praemissis, necnon, fel. rec. Alexandri PP. IV. Praedecessoris nostri, quae incipit *Abbatem*, ac Nostri, & Cancellariae Apostolicae Regulis de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque vero annuo valore, necnon quatenus opus sit, de jure quaesito non tollendo, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a Jure fieri permittis prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in Conciliis Generalibus, Provincialibusque, & Synodalibus editis, & edendis, Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictae suppressae Congregationis, illiusque Domorum, & Ecclesiarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu simili, ac consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam pluribus reiteratis, & multiplicatis vicibus, concessis; Quibus omnibus, & singulis pro sufficienter expressis, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso infererentur, ac forma in illis tradita servanda foret, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum sufficienter, specialiter, & expresse, motu, potestatis plenitudine, & auctoritate praemissis derogamus contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, quod singularum Ecclesiarum, & Domorum praefatarum, congrue supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reductionis, erectionis, institutionis, unionis, annexionis, incorporatio-

tionis, voluntatis, declarationis, applicationis, appropriationis, concessiois, indulti, affectionis, refectionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo, Pridae kal. Julii Pontificatus Nostri Anno VII.

Dat. die 30. Julii 1651. An. VII.

CL.

Prohibitio extrahendi Libros e Bibliothecis domorum Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiae Provinciae Romanae.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Conservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum Domorum Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Provinciae Romanae, scilicet S. Francisci Transiberim, & S. Petri in Monte Aureo de Urbe, & S. Antonii de Monte nuncupatae, Reatinae, ac S. Mariae Gratiarum nuncupatae Setinensis Civitatum, necnon S. Petri Terrae, seu loci de Carpineto, Anagninensis Diocesis &c. Quantum cum Domino possumus benigne consulere, ac dilectum filium Felicem a Setia modernum Ministrum Provincialem Provinciae Romanae hujusmodi specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus dicti Felicis Provincialis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibitio prout in Rubricis.

§.1. Ne de cetero quidam quavis auctoritate, & superioritate fungens libros, quinterna, folia, aut scripturas, tam impressa, quam manuscripta, tam haecenus per quoscumque Christianos dictas Bibliothecas donata, & assignata, quam in posterum forsitan donanda, & assignanda, quibusvis personis commodare, aut sub quovis quaesito colore, ingenio, causa, ratione, vel occasione e dictis Bibliothecis, seu earum aliqua extrahere, & asportare, seu ut commoventur, vel extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu praesumat, sub excommunicationis latae sententiae, a qua nemo nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis bene Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

necium, praeterquam in mortis articulo constitutus obtinere queat, ac privationis vocis activae, & passivae poenis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione, incurrendis, Apostolica auctoritate tenere praesentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. Permittimus tamen dictarum Domorum Fratrum verbum Dei praedicantibus, & studiis operam navantibus libros, quinterna, & folia hujusmodi e dictis Bibliothecis extrahere, & illis in eorum cellulis tantum uti, sed finito usu hujusmodi illos, seu illa ad dictas Bibliothecas respective sub eisdem poenis referre teneantur.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, domorum, Ordinis, & Provinciae hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio- rum Fides.

§.4. Volumus autem, quod praesentis prohibitionis copiam in valvis singularum Bibliothecarum domorum hujusmodi, aut aliquo alio perspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat. Quodque transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibite, vel ostensa.

Dat. die 27. Junii 1651. An. VII.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, 27. Julii 1651. Pontificatus nostri Anno VII.

CL.

Quod Pro-Camerarius S. R. E. tunc, & pro tempore deputatus non possit a quoquam amoveri praeterquam a S. V. & suo Successore Romano Pontifice, quodque Collegium Cardinalium Sede Vacante, illum remove nequeat.

Ex Regest. in Secret. Breve.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. CUM alias dilectus filius noster Antonius Sanctae Mariae in Via Lata Diaconus Cardinalis Barberinus nuncupatus S. R. E. Camerarius a Romana Curia, & a toto Statu Ecclesiastico sine nostra licentia discessisset, Nos dilectum filium nostrum Federicum, ejusdem S. R. E. Diaconum Cardinalem Sfortiam nuncupatum ipsius S. R. E. Pro-Camerarium ad nostrum & Sedis Apostolicae beneplacitum, & cum facultatibus, aliisque tunc expressis constituimus, & deputavimus. Et subinde eodem Federico Cardinale in Episcopum Ecclesiae Ariminen. praefecto, & propterea ad conferendum sese ad residentiam in Ecclesia hujusmodi obligato, Nos dilectum itidem filium nostrum Laurentium ejusdem

Motiva.

F f

Pro-Camerariorum a nemine praterquam a Pont. amoveri posse a suo officio declarat.

dem S. R. E. Diaconum Cardinalem Radium nuncupatum S. R. E. predictae Pro-Camerarium ad nostrum similiter, & Sedis predictae beneplacitum, & cum facultatibus, aliisque tunc pariter expressis constitutimus, & deputavimus, inhibentes prefato Antonio Cardinali ne durante beneplacito hujusmodi ipse per se, vel alium in d. Camerariatus officio, illiusque exercitio, & jurisdictione, sive in dicto statu, sive extra illum, & ubique terrarum directe, vel indirecte se ingerere possit, irritum nihilominus, & inane decernentes, & declarantes quidquid fecus ab eo, ejusque nomine scienter, vel ignoranter fieri, & attentari contigerit, & aliis prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores presentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc autem circa praemissa pro pastoralis nostra sollicitudine uberius providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine harum serie volumus, statuimus, mandamus, & ordinamus, quod neque predictus Laurentius Cardinalis, neque alius, seu alii, quem, vel quos successive in Pro-Camerarios dictae S. R. E. a Nobis forsitan deputari contigerit, a quoquam quavis auctoritate, & potestate fungente praterquam a Nobis, & postquam Domino ita jubente viam universae carnis ingressi fuerimus a Successore nostro Romano Pontifice canonice intrante ab Officio Pro-Camerarii hujusmodi, illiusque libero exercitio amoveri possint, quodque nec etiam Sacrum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegium, Sede Apostolica per obitum nostrum pro tempore vacante vigore cujusvis juris, auctoritatis, & facultatis sibi quomodocumque competentis, seu pratenso dictum Laurentium Cardinalem, vel alium, qui nunc Pro-Camerarius a Nobis deputatus reperietur, etiam ipso Antonio Cardinale Camerario ad Romanam Curiam reverso, in eaque existente ab officio Pro-Camerarii hujusmodi illiusque libero, & absoluto exercitio, cum omnibus, & singulis Officiis Camerariatus ejusdem S. R. E., praeminentiis, & prerogativis remove, vel deponere valeat, sed idem Laurentius Cardinalis, vel alius, qui tunc Pro-Camerarius a Nobis deputatus supererit, ut praefertur, officium Pro-Camerarii hujusmodi, ac omnia, & singula, quae ad munus Camerariatus predictum quoquo modo spectant, & pertinent, sede praescripta vacante, ut praemittitur, cum omnibus, & singulis ejusdem muneris, praeminentiis, & prerogativis, sine ulla participatione dicti Antonii Cardinalis Camerarii, etiam in dicta Curia praesentis, ipsoque etiam invito, reclamante, & reluctante libere, licite, & valide exercere, gerere, facere, mandare, & exequi possit, & debeat. Inhibentes propterea, & serio praecipientes sub in-

dignationis Successoris nostri predicti, aliisque illius arbitrii, ac nullitatis omnium, & singulorum aliter gestorum poenis eo ipso absque alia declaratione incurrendis, ne predictus Antonius Cardinalis Camerarius, aut dictum Cardinalium Collegium quidquam contra predictam nostram voluntatem, & ordinationem facere, & attentare audeant, seu praesumant.

§.3. Praesentes quoque literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, & quocumque alio defectu, etiam ex eo, quod dictus Antonius Cardinalis, & predictum Cardinalium Collegium, seu ordinum illius capita, & quicumque alii in praemissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel praetendentes vocati, & auditi non fuerint, & ex quacumque alia causa etiam enormis, & enormissimae laesionis, ac ex quovis capite, etiam in corpore juris clauso notari, impugnari, infringi, rescindi, revocari, ad terminos juris reduci, vel adversus eas, a peritiois oris, restitutionis in integrum, seu quodcumque aliud juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu concedi, aut concessio quampiam in iudicio, vel extra illud uti minime posse; Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon Camerae Apostolicae Praesidentes Clericos, & Ministros, ac ipsum predictorum Cardinalium Collegium, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus institutione, & erectione dicti Camerariatus officii, illiusque concessione, ac Literis Apostolicis desuper expeditis, necnon Cancellariae Apostolicae regulis, & praesertim illa de non tollendo jure quaesito, ac fel. rec. Pii Papae Quarti Praedecessoris nostri de gratis quaecumque interesse dictae Camerae concernen. in illa praesentandis, & registrandis, aliisque quibuslibet Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, ac Decretis, etiam consistorialibus, necnon Camerae, & Collegii Cardinalium hujusmodi, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eide in Antonio Cardinali, ac Camerae, & Collegio predictis, illorumque personis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, etiam consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium praemissorum quomodolibet con-

Contradictores puniunt.

Literis praesentibus valent addi.

Contraria respuit.

concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaeris alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesima Septembris 1651. Pontificatus nostri Anno VII.

CLII.

Translatio Indulgentiae Plenariae perpetuae concessae a fel. rec. Greg. XV. Ecclesiis Soc. Jesu, in Festo S. Francisci Xaverii, in feriam secundam Adventus, quando Festum S. Francisci Xaverii venerit in prima Dominica Adventus.

De hac Indulgentia lege, qua notavi ad Constit. 591. Urbani VIII. Alias Tom. 6. Par. 2. fol. 165.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam,

Concessio Greg. XV.

Alias fel. rec. Gregorius Papa XV. Praedecessor noster volens omnes, & singulas Ecclesias Presbyterorum Soc. Jesu, vel eorum aliquam ubique existentes aliquo spirituali munere illustrare, auctoritate sibi a Domino tradita omnibus utriusque sexus Christianis vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam, ex Ecclesiis dictae Societatis ubique existentibus die Festo Sancti Francisci Xaverii secunda die Decembris celebrari solito, a primis Vesperis usque ad occasum solis Festi hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, misericorditer in Domino perpetuo concessit, prout in ipsius Gregorii Praedecessoris literis desuper in simili forma brevis concessis plenius dicitur contineri.

Motiva translationis indulgentiae.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Pyrrus Gherardus dictae Societatis Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, Festum S. Francisci Xaverii predicti quandoque in primam Dominicam Adventus incidat, impediaturque propterea celebrationem Festi hujusmodi: Nobis idcirco humiliter supplicari fecit, ut quotiescumque Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

que de cetero festum predictum S. Francisci Xaverii in Dominicam primam Adventus immediate sequentem transferre de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos dicti Pyrrii Procuratoris Generalis supplicationibus hac in parte annuere volentes, quotiescumque de cetero Festum S. Francisci Xaverii predicti in primam Dominicam Adventus incidit, tunc eo casu illud in feriam secundam primam Dominicam Adventus immediate sequentem, itaut Christiani praemissa dicta feria secunda adimplentes, eandem Indulgentiam consequantur, quam consequerentur, si eadem praemissa die Festo S. Francisci Xaverii adimplerent, servata aliis in omnibus, & per omnia literarum praedictarum forma, eadem Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuis futuris temporibus etiam transferimus. In contrarium facientibus, ceterisque contrariis, non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Octobris 1651. Pontificatus nostri Anno VIII.

Concessio prout in Rubr.

Dat. die 27. Octob. 1651. An. VIII.

CLIII.

Pro Congregatione Cassinensi Prorogatio ad extinguendos Censur.

De hac materia lege qua notavi ad Constit. 587. Exponi Tom. 6. Par. 2. fol. 102. & ad Constit. 580. ibid. fol. 152. Alias, Urban. 3.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Angeli Mariae a Parma Procuratoris Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti Nobis expositum fuit, quod aliis diversis vicibus, a suis Praedecessoribus Procuratoribus, & a majori parte Monasteriorum ejusdem Congregationis super eorum bonis stabilibus diversi anni, & redimibiles censurae impositi fuerunt cum debitis licentis, & cum hoc, ut censur hujusmodi intra certum tunc expressum tempus extingui, & redimi, & ad hunc effectum certae pecuniarum ratae sub certis tunc expressis censuris, & poenis, ipso facto incurrendis, deponi deberent. Cum autem sicut eadem exposito subiungebat etiamnum malus eorumdem Monasteriorum status perdaret, itaut illa penitus, & omnino reddantur imparia ad dictos censur extinguendos, rataeque hujusmodi consequenter deponendas, & tempus, seu tempora aliis ad eorumdem censurum extinctionem, & ratarum dispositionem praedictas assignata majori parte eorumdem Monasteriorum propediem expiratura, & pro aliquibus, ex eisdem monasteriis occasione mutationis Officialium, sine tamen eorum seitu, quorum erat praemissis providere, forsitan etiam expirata sint.

Supplicatio.

A censuris absoluit.

§.1. Nobis propterea idem Angelus Maria humiliter supplicari fecit, ut in premissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Angelum Mariam specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Angelo Mariæ Procuratori, & seu omnibus, & singulis Monasteriis ejusdem Congregationis, quæ censibus hujusmodi gravata sunt, ut præfertur, tempus, seu tempora quinque annorum a data presentium computandum, intra quæ census hujusmodi per eos, ad quos spectabit sub penis in concessione licentiarum ad eisdem census imponendos expressis extingui, & redimi omnino debeant, Apostolica auctoritate tenore presentium concedimus, & assignamus.

§.2. Et insuper dictum Angelum Mariam Procuratorem, & seu Monasteria hujusmodi ab honore deponendi ratas hujusmodi interim liberamus, ac quoscumque eorundem Monasteriorum Abbates, & Celerarios, tam præteritos, quam præsertim ob non factam dictorum censuum infra tempora sibi alias ad id assignata extinctionem a quibusvis censuris, & penis Ecclesiasticis per eos quomodolibet incurris dicta auctoritate tenore presentium absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque penas illis gratiose remittimus, reponimus, reintegramus, & rehabilitamus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Literis Apostolicis super concessione literarum hujusmodi expeditis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Februarii 1652. An.VIII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Februarii 1652. Pont. nostri Anno VIII.

CLIV.

Constitutio circa Transumpta Literarum, & Supplicationum Apostolicarum.

De hac materia lege, quæ notavi ad const. 677. Cum sicut Urb. VIII. Tom. 6. Par. 2. f. 295.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pauli III.

Dudum fel. rec. Paulus Papa III. Præd. noster, accepto quod nonnulli Judices Romanæ Curie transumpta supplicationum super provisionibus beneficiorum, Ecclesiasticorum, & aliis gratis signatarum, & registrarum, ac ipsarum sup-

plicationum prætextu literarum, & mandata de adipiscenda possessione beneficiorum, hujusmodi in illis expressorum, antequam Literæ Apostolicæ super hujusmodi supplicationibus expeditæ essent concedebant, per suam Constitutionem desuper editam, & in Cancellaria Apostolica publicatam, quibusvis dictæ Curie Judicibus quavis auctoritate fungentibus cum appositione decreti irritantis inhibuit, ne transumpta supplicationum Apostolicarum, neve literas, seu mandata ipsarum supplicationum vigore possessionem beneficiorum Ecclesiasticorum apprehendendi dare, & concedere quomodolibet præsumerent. Et subinde idem Paulus Prædecessor Constitutionem hujusmodi innovans, & perpetuis futuris temporibus pro lege observari debere decernens, quodam perpetuo edito omnibus, & singulis, tam Archivi dictæ Curie Scriptoribus, Camera Apostolicæ, Gubernatoris, ac Vicarii Urbis in Spiritualibus generalis, cæterisque dictæ Curie Officialibus, & Tabellionibus publicis quibuscumque sub excommunicatione late sententiæ in contrafacientes interdixit, ne ex tunc de cætero de transumptis Supplicationum, præterquam habentium clausulam, quod earum sola signatura sufficeret, ac de decreto, & concessione literarum, & mandatorum se rogare deberent, neve illa scribere, seu subscribere, aut quoquo modo authenticare, vel partibus tradere ullatenus præsumerent, voluit, & statuit quod Notarii, Officiales, & Tabelliones prædicti, qui dictam excommunicationis sententiam incurrisent, ab illa nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem absolvi non possent, præterquam in mortis articulo constituti, quodque ultra eandem excommunicationis sententiam, pro prima vice viginti quinque ducatorum, & suspensionis a perceptione emolumentorum officiorum suorum ad tres menses per Datarium, vel Cancellariæ Apostolicæ Regentem pro tempore existentem irremissibiliter exigendorum, & Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe applicandorum, & si secundo deliquissent, ipsorum officiorum privationis penas incurrerent eo ipso, necnon ipsæ partes transumptis, seu literis, aut mandatis hujusmodi deinceps utentes, ac illorum prætextu possessionem beneficiorum Ecclesiasticorum apprehendentes, fructus quos ex illis pro tempore perciperent, suos non facerent, quinimo ad beneficia in eisdem transumptis, ac literis, & mandatis expressa perpetuo efficerentur ipso facto inhabiles, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum in utroque foro tenerentur.

Constitutio Urb. VIII.

§.1. Et postmodum rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster, cum sibi innotuisset, quod nonnulli Notarii publici etiam in Archivio Romanæ Curie descripti, vacabilia tamen Notariorum officia non habentes, literarum Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, necnon supplicationum a se, vel ab

ab Officiali ad id deputato signatarum transumpta in vidimus, & alia forma, etiam quandoque ex simplicibus earundem literarum, & supplicationum copiis, literisque, ac supplicationibus hujusmodi nondum registratis extrahebant, faciebant, & publicabant in maximum illorum, qui officia Notariorum vacabilia, & titulo oneroso possident, aliorumque Cancellariæ, & Secretariæ Apostolicarum Officialium, detrimentum, per suas in simili forma brevis die 20. Julii 1641. emanatas literas, quod ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus quicumque Notarii etiam in Archivio Romanæ Curie descripti vacabilia Notariorum officia non habentes, nulla omnino quarumcumque Literarum Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in forma brevis, ac Supplicationum a se, & Romanis Pontificibus Successoribus suis, vel ab Officiali ad id a se, & illis respective pro tempore deputato signatarum transumptas; obtinentes vero vacabilia Notariorum, etiam Curie Camera Apostolicæ, non autem Capitoli officia transumptas literarum, & supplicationum hujusmodi non nisi postquam illæ per Officiales ad hoc constitutos registratæ fuissent, sub quingentorum scutorum moneta, ac falsi, privationisque prædictorum officiorum eo ipso incurrendis penas facere possent, nisi de pro tempore existentis Romani Pontificis Datarii licentia in scriptis obtinenda statuit, mandavit, & ordinavit, & alias prout in Constitutione, & edito dicti Pauli, necnon in prædicti Urbani Prædecessorum literis hujusmodi, quarum tenores presentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Nunc autem Nos animadvertentes pro provide in præmissis tam a Paulo, quam Urbano Prædecessoribus prædictis statuta, fraudes, quæ in transumptis hujusmodi committebantur, e medio nullatenus tolli, quodque transumpta demandantur executioni, licet supplicationes, & literæ Apostolicæ tam sub plumbo, quam in dicta forma brevis, ex quibus ipsa transumpta extrahuntur, totaliter expeditæ, & registratæ non sint, & ut plurimum copias simplices existant, propterea pro Pastoralis nostræ sollicitudine fraudibus hujusmodi, necnon damno Officialium Cancellariæ, & Secretariæ prædictarum, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

§.3. In primis prædictum editum, seu regulam dicti Pauli, ac literas dicti Urbani Prædecessorum prædictas tenore presentium innovantes, quod de cætero perpetuis futuris temporibus nulli omnino Notarii ex his, quibus juxta prædictas dicti Urbani Prædecessoris literas transumptas hujusmodi conficere permittum, & licitum est, possint ullo modo supplicationum, & motuum propriorum quevis transumptas facere, illave in quibusvis citationibus, in-

hibitionibus, monitoriis, processibus fulminatis, & aliis expeditionibus, & supplicationibus inferere, præterquam tamen quando in supplicationibus, & motibus propriis hujusmodi apposta sit clausula, quod illorum sola signatura sufficiat, nec etiam facere possint transumptas, etationes, inhibitiones, monitoria, processus fulminatos, & alias expeditiones cum infectione Literarum Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in dicta forma Brevis, ac supplicationum in casibus supra permittis, nisi illæ integraliter expeditæ, & registratæ, & ab uno Officiali ad id pro tempore deputato, qui sua subscriptione fidem facere debeat, quod illa cum originali concordent, revisæ, & insuper a nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datario subscriptæ, & sigillo obsignatæ fuerint, sub excommunicationis late sententiæ, a qua nemo nisi a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi possit, aliisque etiam pecuniariis, & corporis afflictivis nostris, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio irrogandis penas, & quoad Dominos officiorum, in quibus erunt Notarii contrafacientes, ultra prædictas ammissionis etiam officii penas eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrendas, quas pecuniarias, & alias arbitrarias penas etiam ii, qui transumptas, & alias expeditiones hujusmodi absque prædictis subscriptionibus, & sigillo, sineque prædictorum observatione procuraverint expedire, incurrent, eorundem tenore presentium statuimus, mandamus, præcipimus, & ordinamus. Et nihilominus quod transumptas, & expeditiones hujusmodi quæ, & quas sine prædictis revisionibus, & subscriptionibus fieri contigerit, nullæ, nulliusque omnino roboris, & momenti existant, fidemque in judicio, & extra illud non faciant, nec a quoquam executioni demandari valeant.

§.4. Quodque partes, quæ transumptis, & expeditionibus absque revisionibus, & subscriptionibus hujusmodi factis utentur in adipiscenda possessione beneficiorum, & aliarum dignitatum Ecclesiasticarum, aut pro obtinenda alicujus indulti, seu gratiæ executione ultra prædictam excommunicationis penam ipso facto incurrendam, quocumque jure, sibi ad dicta beneficia, dignitate, & alias gratias competenti ipso facto cadant, & ad eadem beneficia, dignitatesque, quæ tanquam ipso jure vacantia possint a Sede Apostolica dumtaxat impetrari, perpetuo inhabiles existant, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum teneantur. Præsertim quoque literas etiam ex eo, quod Notarii prædicti, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis magno, & sub-

gan-

stantiali defectu, aut aliis ex quocumque alio capite, causa, occasione, pretextu, & colore, etiam in corpore juris clauso, etiam tali, qui ad effectum validitatis presentium necessario exprimi deberet, notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, & aliud quodcumque juris, facti, vel gratia remedium impetrari, vel etiam motu simili concedi, aut sic impetrato, vel concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare nunquam posse, sed semper easdem presentes literas validas, firmas, & efficaces existere. & fore suofque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illa concernunt, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§.5. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus Almæ Urbis nostræ Governatori, & Causarum Curie Camera Apostolica generali Auditori, & eorum cuilibet per easdem presentes committimus, & mandamus, quatenus statim, atque presentes nostræ literæ illis presentate fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debite executioni demandent, seu demandari procurent, & contra inobedientes, præmissisque contradicentes opportunis iuris, & facti remediis appellatione postposita procedant, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus, quoad ea quæ presentibus sunt contraria, prædictis dicti Urbani Prædecessoris pariter nostris de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinatis onibus Apostolicis, & Conciliaribus, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo iure quæsito, ac quibusvis aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon privilegio fori eorumdem Notariorum, aliisque privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis perlonis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.7. Quibus omnibus, & singulis, etiam-

si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata infererentur, & exprimerentur, presentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Ut autem presentes, & in eis contenta quæcumque omnibus innotescant, & ne aliquis eorum ignoracionem prætereundere possit, volumus pariter, & mandamus, quod eadem presentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

§.9. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoris, sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarii 1652. Pont. nostri Anno VIII.

Dat. die 3. Februarii 1652. An. VIII.

CLV.

Ut Archiepiscopus Lucan. concedat facultatem Ecclesiasticis ipsius Reipublice contribuendi pro rata in expensis excavationis Fossæ pro Aquarum derivatione.

Ex Regest. in Secret. Bro.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Lucan.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antiani, & Vexillifer Jusstitiæ Reipublicæ Lucan., quod ipsi pro bonificatione nonnullorum agrorum intrasines sui domini existentium, & aquarum inundationi ex vicino lacu, sufficienti derivatione carente, obnoxiorum fossam, seu aqueductum, per quam, seu quem, superfluentes, sive superflue ejusdem Lacus aquæ derivari, & in flumen Arnun exonerari valeant excavari facere intendunt, verum cum ad id grandi opus sit im-

Motiva.

pena, distæque Reipublicæ, ac Laicorum illi subditorum facultates ad tantum opus perficiendum non suppetant, personarum autem Ecclesiasticarum aliquot ex agris prædictis possidentium non minus quam Laicorum interit illos a periculo inundationis hujusmodi preservari, & bonificari, præterea Antiani, & Vexillifer prædicti, qui ad perfectionem operis hujusmodi pecunias necessarias pro sex annis, intra quos illud absolutum iri sperant de publico mutuas dare parati sunt, personas quoque Ecclesiasticas Civitatis, & Domini Lucan. ratione bonorum, tam suarum Ecclesiarum, quam patrimonialium pro competenti portione in hoc opere communiter utili contribuere summopere desiderant; Nos igitur considerantes opus excavationis hujusmodi non minus ad utilitatem personarum Ecclesiasticarum bonastabilia, seu agros, ut præfertur possidentium, quam Laicorum Civitatis, & Domini hujusmodi spectare, & pertinere, & propterea æquum, & rationi conveniens esse censentes, ut qui ex hac re commodum sentiunt, etiam aliquid de bonis suis pro eorum rata ad tale opus contribuant prædictosque Antianos, & Vexilliferum, specialibus favoribus, & gratis profectui volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternalitati tuæ per presentes committimus, & mandamus, quatenus acto ad hoc prædictarum Ecclesiasticarum personarum consensu, & post lapsum primi anni, ex prædictis sex annis omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis Civitatis, & Diocesis Lucan. hujusmodi, sive Secularibus, sive Regularibus, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, & quacumque exemptione, immunitate, & privilegio suffultis, & speciali expressione dignis agros, sive terrena in quorum bonificationem excavatio prædicta redundabit possidentibus, licentiam contribuendi pro rata agrorum, seu bonorum hujusmodi in solutione expensarum ad præmissa necessarium, auctoritate nostra Apostolica, concedas, & solvere recusantes, seu differentes per censuras Ecclesiasticas, & alia opportuna Juris, & facti remedia cogas, & compellas; his tamen legibus, quod circumdarium bonorum hujusmodi expensarum oneri subjiciendorum designetur, ut fiat cum interventu duarum personarum Ecclesiasticarum, videlicet alterius ex Clero seculari, alterius vero ex Clero regulari deligendarum, & in illo comprehendantur ea tantum Ecclesiasticorum bona, quæ aquis cum effectu sub-

Dat. facultatem ut Archiepiscopus concedat libertatem Ecclesiæ Reip. contribuendi pro rata prædicta.

jecta, vel ita exposita sicut, ut ex opere ut præfertur faciendo immediatum bonificationis beneficium assequantur, quod qui peracto excavationis, ac bonificationis opere, loca ipsa in dicto circumdarium comprehensa denuo visitentur cum interventu eorumdem ab utroque Clero deputatorum, qui sub ejus complemento, & perfectione prævia diligenti observatione, & super qualitate, & quantitate bonorum ad Ecclesiæ spectantium, ut præmissum est bonificationis, pro quorum dumtaxat rata contribuere debebunt, Tibi seu pro tempore existenti Episcopo Lucan. referant in scriptis, præterea quod ad contributionem hujusmodi non teneantur Domini directi Ecclesiastici agrorum, sive bonorum, aliis in emphiteusim concessorum, sed emphiteute, seu Domini utiles eorumdem agrorum, seu bonorum, ac demum, quod exactio ab eisdem Ecclesiasticis pro eorum ratis, illorumque requisitio, ac interpellatio tua, & pro tempore existentis Episcopi Lucan. auctoritate fiat, ad quem solum spectet omnimoda cognitio quarumcumque differentiarum cum illis, ac inter eos præmissorum occasione quomodolibet contingentium super quibus omnibus, & singulis fraternalitati tuæ, ac pro tempore existenti Episcopo Lucan. necessariam, & quomodolibet opportunam facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§.2. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & locorum piorum quomodolibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, etiam in corpore juris clausis, necnon literis Apostolicis specialiter, vel generaliter sub quacumque verborum forma, & expressione, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, quod juxta ordinationem in Concilio Viennen. super hoc